

Hvad er homoseksualitet?

1. Homoseksualitet er en psykologisk, social og biologisk afvigelse, som har eksisteret altid og mere eller mindre skjult i de fleste civilisationer. Da homoseksualitet er skadelig for de personer, som lider af den og for de samfund, hvor den er udbredt, er der en grund til at denne afvigelse - også i dag - de fleste steder i verden, regnes for at være en perversitet eller en sygdom, som bør holdes nede gennem forbud eller restriktioner. De helt og delvis homoseksuelle udgør 1-2 % af befolkningen.

2. Den homoseksuelle patologi er karakteriseret ved at de personer, som lider af den forsøger at udbrede deres livsstil ved at reklamere for den homoseksuelle livsstil og med det - efter deres mening - dejlige i at dyrke sex med personer af eget køn, hvilket ikke sjældent indbefatter personer af en ung alder, som virker mere fysisk tiltrækkende på dem end deres jævnaldrende.

3. Homoseksualitet og legaliseringen af homoseksuelle ægteskaber i Danmark og USA er udtryk for et moralsk forfald og for et selvhad, som på længere sigt varsler undergangen af den Vestlige civilisation. Legitimeringen af praktiseret homoseksualitet og de homofilt prægede kulturelle idealer, er med til at legitimere den stadige strøm af kvinder og mænd, som foretrækker den islamiske religion frem for den kristne. I den islamiske religion er den homofile livsstil nemlig forbudt.

4. Den homoseksuelle "gay-rights" bevægelse udnyttes aktivt af de amerikanske magthavere til at flytte verdens opmærksomhed væk fra de amerikanske bombardementer, ulovlige dronedrab og ødelæggelse af hele nationer (Vietnam, Irak, Libyen, Syrien). Den amerikanske præsident Obama rejste således for nylig til Etiopien og Kenya (Juli 2015).

Disse lande har en gennemsnitlig indkomst på 2 Dollar om dagen og derfor har de store

Det Hvide Hus bomber og terroriserer overalt i verden. Og så støtter man naturligvis udbredelsen af homoseksualitet.

problemer med sult. Ud over dette præges de af vold, krig, kønssygdomme og terrorisme, men intet af dette interesserer den amerikanske præsident. Han holdt derimod foredrag om hvordan homoseksualitet er en god ting, som man skal støtte og hvordan de homoseksuelle skal gives frihed til at udbrede deres livsstil. Det var det mest relevante emne han kunne finde på at snakke om. AIDS nævnte han ikke.

Disse gay-rights bevægelser findes i alle vestlige lande og de udnyttes aktivt af den amerikanske administration til at aflede opmærksomheden fra de katastrofer, som den

amerikanske militarisme og interventionisme har ført til. Resultatet af denne politik er, at verden står på randen af krig, at flygtninge fra de ødelagte lande i tusindvis forsøger at komme ind i Europa og at sygdom, nød og elendighed præger de mellemøstlige lande. Amerikanerne (og deres israelske samarbejdspartnere) er ansvarlige for denne udvikling, men de bryder sig ikke om at den bliver eksponeret. De vil hellere snakke gay-rights for det er tilpas ufarligt og ligegyldigt. De homoseksuelle anfægter ikke den amerikanske imperialisme, derfor elsker den amerikanske præsident dem.

5. Da ikke alle homoseksuelle er i stand til at virkeliggøre deres drømme i de lande de bor i, på grund af gældende lovgivning, er der en betydelig trafik af velhavende homoseksuelle og pædofile mænd fra den vestlige verden til de asiatiske og afrikanske ulande, hvor myndighederne endnu ikke har sat ind overfor denne trafik. Der er her skabt et marked med pædofil prostitution, hvor kunderne er ældre vestlige homoseksuelle og ofrene er fattige unge mænd fra Tunesien, Uganda, Cambodia, Thailand etc., som ved at sælge deres krop til de vestlige homo/pædofile får penge til at betale medicin og hospitalsbesøg for deres familie. Dette medfører naturligvis udbredelse af kønssygdomme (incl. AIDS) i disse lande, og når de smittede vestlige mænd vender hjem og kontakter hjemlige homoseksuelle bliver denne sygdom udbredt også i de vesteuropæiske lande.

6. Homoseksualitet har omfattende sociale og psykologiske konsekvenser for de mennesker, som lider af den. Det medfører at de ikke får børn, hvilket dog ikke forhindrer dem i at etablere såkaldte homoseksuelle ægteskaber hvor de - udadtil - forsøger at efterligne de heteroseksuelles livsvaner. I disse parforhold er seksuel troskab ikke nogen nødvendighed, da man ikke har ansvar for fælles børn og man har som regel en indbyrdes rollefordeling, som siger, hvem som er "manden" og hvem som er "kvinden". Disse parforhold lider ofte under stærke jalousiproblemer, da den homoseksuelle "kvinde" vil føle sig underlegen i forhold til rigtige kvinder og den homoseksuelle mand vil føle sig ildeset og mindreværdig i forhold til andre mænd. Man isolerer sig derfor helst i homofile subkulturer, men heller ikke der er lykken at finde, for der er hård kamp om de unge og attraktive individer, og ikke alle i den højere aldersgruppe har så mange penge, at de kan betale sig til det de ønsker.

7. I takt med at homoseksuelle i de vestlige lande bliver ældre (over 50) forsvinder deres evne til fysisk at kunne tiltrække homoseksuelle partnere, idet de, som er villige ikke er tilstrækkeligt attraktive. Det betyder at de ældre homoseksuelle må søge andre midler til at overbevise de unge homoseksuelle om at de skal dyrke sex med dem. Dette fører til den såkaldte trækkerdrengkultur, som består i unge mænd, som mod betaling (rejser, smykker, narkotika) eller andre goder dyrker sex med ældre mænd, som de ikke føler sig fysisk tiltrukket af, men som de tjener penge på at betjene. Der er altså tale om homofil prostitution.

8. Det ligger i den homoseksuelle psykologi at man vil missionere. Dels fordi at man gennem sin missionsvirksomhed kan overbevise sig selv om at man er "helt normal" og

dels fordi det er den dominerende opfattelse i homoseksuelle miljøer, at næsten alle mennesker i en hvilken som helst kultur er homoseksuelle. Dette psykologiske fænomen kaldes i psykologien for homofil projektion, og tilsvarende mekanismer kendes f.eks. i kriminelle miljøer, hvor der er udbredt enighed om, at alle er forbrydere ("tyv tror hver mand stjæler") og at man derfor ikke adskiller sig fra det store flertal. Det samme mener de homoseksuelle, som har den opfattelse at det store flertal af samfundets borgere, som - endnu ikke - er erklærede homoseksuelle, i virkeligheden er "skabshomoseksuelle", som kun venter på at en barmhjertig homoseksuel vil komme og udfri dem. Denne holdning ligger bag en stor del af den homoseksuelle agitation (homoparader etc.) og de dertil hørende forsøg på at forføre ("befri") unge mænd, som ellers er heteroseksuelle.

9. Det homoseksuelle syn på ægteskabet er udtryk for det, som pave Johs. Paul II kaldte for "konstruktivisme". Det er den filosofi, at der ikke eksisterer nogen tilstand, som er mere rigtig end andre. Hvordan mennesker interagerer og gifter sig med hinanden er en social konstruktion, og enhver social konstruktion er lige så god som alle andre, hvis den ikke indeholder tvang for nogle af parterne. Homoseksualitet, pædofili, bigami, polygami, sadisme, nekrofilie og alle andre seksuelle og ægteskabelige perversiteter er altså lige så gode som det traditionelle ægteskab. Intet er naturligt og intet er mere helligt eller bedre end andet, alt afhænger kun af menneskets egen trang til at udfolde sig og alt er tilladt, hvis ingen protesterer.

10. Udbredelsen af homoseksualitet fører til at et samfund ikke kan reproducere sig selv og dermed vil synke nedad i økonomisk henseende. For at et samfund kan reproducere sig selv kræves det, at hver kvinde får 2,4 børn i gennemsnit, og da de homoseksuelle ikke får børn og desuden har en kortere livstid og større hyppighed af div. livsstilsrelaterede sygdomme, betyder det at der for hver homoseksuel i et land (f.eks. Danmark), vil være brug for mindst 2 indvandrere, hvis befolkningstallet skal opretholdes. Dette fører til udbredelse af racistiske politiske partier (Dansk Folkeparti o. lign.) og selv om disse ekstremistiske partier har kampen mod indvandring som deres øverste programpunkt, så har de (endnu) ikke set sammenhængen mellem industriens uomgængelige krav om flere indvandrere på den ene side og den homofile kultur på den anden. Dansk Folkeparti har således gjort det til en mærkesag at holde hånden over de homoseksuelle, samtidig med at de igen og igen kræver stop for indvandringen. De har endnu ikke fattet sammenhængen.

11. Homofilkulturens favoritlande. Som nævnt er homoseksualitet forbudt eller bliver kraftigt undertrykt i næsten alle verdens lande, men der er dog lande, hvor den protestantiske kulturs normløshed har gjort, at homoseksualitet har kunnet udvikle sig til en form for kollektiv bevidsthedsform. Ikke sådan forstået, at alle landets borgere er blevet homoseksuelle, men sådan forstået, at medier og populærkulturen anvender homofile udtryksformer og dermed åbner op for en udbredelse af homoseksuel lovgivning og homoseksuelle kulturformer. Disse kulturformer er til stor skade for de pågældende lande, men samtidig til gavn for dem, som vil de pågældende lande (og den kristne kultur) ondt. For udbredelsen af homoseksualitet er identisk med øget indvandring og deraf følgende

sociale konflikter og - som resultat af dette - mere politi og statsmagt. Dette set i sammenhæng med de homoseksuelles højere sygdomsfrekvens betyder, at udgifterne til at finansiere de homoseksuelle og den homoseksuelle kultur ganske betydelige. Men ingen har endnu haft modet til at udregne de præcise tal for denne udgift og hvordan den belaster disse landes økonomi.

Blandt de lande som i dag nævnes at stå højest på homofiliens hitliste er USA, Tyskland, Holland, England, Frankrig og Danmark. Homofile personer vil som regel rejse og holde ferier i disse lande og de vil udtale sig rosende om kultur og samfundsforhold i disse lande, som regel uden at nævne hvad den egentlige årsag er til deres begejstring. I disse lande har man allerede gennemført homofile ægteskaber eller er tæt på at gøre det og kritik af homoseksuel livsstil er blevet mere eller mindre forbudt og er ikke eksisterende i de statskontrollerede medier.

12. Man har altid og i alle lande forsøgt at bekæmpe homoseksualitet, da homofilkulturen virker skadeligt både på familie- og samfundslivet, og - ikke mindst - på de homoseksuelle selv. Der har været forsøgt at bruge medicin og operationer, men resultaterne har ikke været tilfredsstillende. I den udstrækning at de homoseksuelle skjuler sig eller mener at de er en moralsk avantgarde, vil de naturligvis slet ikke melde sig til behandling og da man ikke fører offentligt register over homoseksuelle, er det svært at nå dem med relevante behandlingstilbud. Da homoseksualitet vurderes at være 20 % arveligt og 80 % socialt betinget, er det mest effektive redskab er nok lovgivning, som skal ulovliggøre den homofile og pædofile prostitution og som samtidig gør det ulovligt at reklamere for udredelsen af homoseksualitet, især når denne propaganda rettes mod unge mennesker. I de fleste lande i verden har man lovgivning af denne art, og den kommer sandsynligvis også i Skandinavien før eller senere.

13. Homoseksuelle bryder sig ikke om to ting: den Romersk-Katolske kirke og Rusland. Den katolske kirke kan de ikke lide, fordi at kirken tager afstand fra homoseksualitet og fra homoseksuel agitation af enhver art. Homoseksuelle føler sig mere hjemme i ateismen eller i de liberale protestantiske sekter (incl. den danske folkekirke), hvor man gifter folk af samme køn, forudsat at de betaler deres kirkeskat.

Rusland bryder de homoseksuelle sig bestemt ikke om fordi de har læst i den vestlige presse, at de homoseksuelle er undertrykt i dette land. Og det er også sandt. Homoseksualitet er ganske vist fuldt legalt i Rusland og da der findes masser af bøsseklubber i Moskva, så den indskrænkning af man klager over er, at det i Rusland ikke er tilladt at agitere for homoseksualitet overfor børn under 18 år (pædofili). Denne indskrænkning af deres virkefelt bryder de vestlige homoseksuelle sig ikke om.

Når Vestens anti-russiske homoseksuelle demonstrerer foran de russiske ambassader i Danmark og andre lande, viser de som regel et billede af Putin, som er sminket som homoseksuel. De håber derved at krænke den russiske leder, da de føler at dette udseende

er latterligt. De homoseksuelle mener altså selv, at den homofile æstetik er ulækker og det skal ses i relation til det tidligere omtalte selvhad.

jm/19.8.15